CANOTAJUL ROMÂNESC ARE CONDIȚIILE NECESARE REVENIRII ÎN RÎNDUL ELITEI MONDIALE!

● C.M. de la Nottingham, un avertisment pentru J.O. de la Montreal ● Din 5 medalii cucerite anul trecut la Lucerna, au fost pierdute cele mai prețioase ● Indulgența, indisciplina și automulțumirea, factori care au determinat regresul

Peste cîteva zile, conducerea F.R.C.Y. va analiza rezultatele înregistrate de schifiștii români la recent încheiata ediție a campionatelor mondiale de canotaj, desfășurată în apropiere de Nottingham. Dictată de bilanțul nesatisfăcător, cu mult sub posibilități, realizat de componenții loturilor reprezentative pe apele canalului artificial de la Holme Pierrepont, ședința de analiză va trebui să găsească nu numai cauzele care au determinat regresul schifului românesc în arena mondială, ci și soluțiile optime pentru ieșirea din impas. Spunem impas pentru că este evident că rezultatele din acest an sînt mai slabe decît cele obținute în anii precedenți (de pildă 5 medalii la C. M. de la Lucerna, în 1974), lucrul cel mai evident fiind că în clasamentul general pe medalii, pierderea aurului și argintului de anul trecut a dus canotajul românesc de pe locul III pe locul...IX ! Deși au cucerit doar cite o singură medalie (e drept, de aur sau de argint), inaintea noastră se află acum, printre altele, Norvegia, Irlanda, Polonia și Cehoslovacia, alături de R. D. Germană, U.R.S.S., R. F. Germania și Bulgaria !

NOI FORȚE REDUTABILE ÎN SCHIFUL MONDIAL

Vedetele incontestabile ale C.M. de la Nottingham au fost schifiștii din R. D. Germană care, indiferent de culoar (!), au obținut nu mai puțin de 14 medalii (10 de aur, 3 de argint și 1 de bronz) în tot atîtea probe ! Este — să recunoaștem — o performanță ieșită din comun, care denotă clasa schifistelor și schifiștilor din această țară. Alături de ei, canotorii din U.R.S.S. s-au făcut remarcați prin cucerirea a 8 medalii (2 de aur, 3 de argint și 3 de bronz). Se cuvine, apoi, să menționăm revelațiile. În fruntea acestora se situează Bulgaria, cu 4 medalii (3 de argint și 1 de bronz), Norvegia, Finlanda, Irlanda, Anglia și S.U.A. În regres față de anul trecut s-au prezentat România, Ungaria, Polonia, și Cehoslovacia.

Apariția noilor forțe, pe de o parte, și regresul înregistrat, pe de altă parte, de canotajul din țările amintite au determinat o accentuare a echilibrului valoric pe plan internațional, echilibru care va fi și mai mare la J. O. Cu atît mai mult cu cît la ora actuală numărul de țări participante la C.M. a crescut la 33.

Să ne oprim acum, pe scurt, asupra condițiilor oferite de canalul artificial de la Holme Pierrepont și facem acest lucru pentru că F.I.S.A. a recunoscut oficial, într-o ședință desfășurată la Nottingham, că pista întrecerilor n-a asigurat participanților o deplină egalitate și echitate. Concret, din cauza vîntului-contra, care a ... acompaniat mai toate cursele, concurenții de pe culoarele 6 și 5 erau vizibil avantajați (o mare porțiune din parcurs fiind protejată de vînt și valuri), în timp ce ambarcațiile de pe partea opusă, în special cele de pe culoarul 1, erau obligate să-și dubleze eforturile pentru a obține rezultate onorabile. Și ca să încheiem acest capitol, vom oferi exemplul cel mai concludent : din 42 de medalii, cîte au fost puse în joc la aceste campionate mondiale, aproape jumătate, mai precis 19, au fost cucerite de echipajele care concurau pe culoarele 6 și 5 (4 medalii de aur, 8 de argint și 7 de bronz), în vreme ce culoarul 1 a adus doar... 4 medalii (2 de aur și 2 de bronz) !... De notat că toate 3 medaliile românești au fost cucerite pe „6", în timp ce trei eșecuri poartă și pecetea culoarului 1 : 4+1 vîsle și rame fete, 2 f.c. băieți.

DOAR TREI MEDALII PENTRU CANOTAJUL ROMÂNESC...

Înainte de a aborda pe larg insatisfacțiile pe care ni le-au prilejuit patru dintre cele 8 echipaje aliniate de țara noastră la această ediție a „mondialelor", ne vom opri la medaliile obținute, trei la număr și, toate, doar de bronz.

Două dintre ele, la 2 f.c. feminin și 4 f.c. masculin, se impun a fi privite prin prisma perspectivelor. Există aici certe posibilități și resurse evidente de atingere a unor trepte și mai înalte în ierarhia mondială. Proba feminină de 2 f.c. ne-a dovedit că se putea cîștiga (sau recîștiga !) supremația. Este cunoscut faptul că **Marlena Predescu** și **Angelica Chertic** au pierdut o medalie de aur pe care o aveau în ...buzunar. Accidentul lor, pe care trebuie să-l punem atît pe baza oboselii, cît și a neatenției, a deconectării premature într-o cursă de importanță maximă — contează acum mai puțin. Important ni se pare că echipajul s-a dovedit puternic și omogen, superior ca pregătire celorlalte echipaje, lăsînd să se întrevadă posibilități de succes la J. O. Iată de ce considerăm că înlocuirea fostelor campioane mondiale Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță n-a fost o greșeală, ci dimpotrivă, o hotărîre bine gîndită, care nu va întîrzia să dea roade.

Proba masculină de 4 rame f.c. ne-a adus satisfacția unei medalii pe care — de ce să nu o spunem — nu o prea așteptam. Echipajul **Nicolae Simion, Ernest Gall, Cristian Georgescu, Constantin Nistoroiu,** deși alcătuit cu foarte puțin timp înaintea C. M. s-a prezentat bine, descoperindu-ne o nouă probă pe care putem și trebuie s-o abordăm cu curaj, pentru că există posibilități evidente de ameliorare a rezultatului de la Nottingham.

Cea de a treia medalie cucerită de canotajul nostru este datorată echipajului feminin de 8+1, alcătuit din **Elena Oprea, Florica Petcu, Filigonia Toll, Cristel Wiener, Aurelia Marinescu, Valeria Avram, Iuliana Balaban, Elena Avram** + **Aneta Matei.** Performanța este notabilă, ea desemnînd menținerea echipajului pe poziția de la „europenele" din 1973 și „mondialele" din 1974. Să nu uităm însă că schifistelor noastre li se poate cere — în cea mai frumoasă și mai grea probă de canotaj — mai mult, pentru că au valoarea și capacitatea necesare cuceririi medaliei de argint !

În sfîrșit, al patrulea echipaj a cărui comportare a satisfăcut parțial este cel masculin de 4+1 rame — **Pavel Zagoni, Adalbert Agh, Andrei Kaporniay, Mihai Naumencu** + **Ladislau Lovrenschi.** Locul VI obținut de acești canotori înseamnă o ameliorare a performanței de anul trecut (cînd se clasau pe poziția a VII-a) dar, în același timp, și un plafon se pare maxim al posibilităților. Emiterea unor pretenții mai mari în proba de 4+1 rame duce, însă, iremediabil la căutarea altei formule de echipaj...

GENEZA UNOR EȘECURI SUPĂRĂTOARE

Patru dintre echipajele care ne-au adus medalii anul trecut la Lucerna s-au prezentat la Nottingham foarte slab, punînd în dreptul lor mari semne de întrebare pentru Montreal. Este vorba de ambarcațiile feminine de 4+1 vîsle (Lucerna — argint, Nottingham — locul VI) și 4+1 rame (bronz — locul VII) și cele masculine de 2 f.c. (argint — locul VI) și 2+1 (locul VI — locul IX). Aceste poziții pot fi apreciate, fără ezitare ca fiind sub orice critică, neavînd nici un fel de scuză. Acum nu mai poate fi invocată nici problema bărcilor de calitate slabă. Rădăcinile acestor nereușite trebuie căutate în altă parte, chiar dacă și 4+1 vîsle și 4+1 rame și 2 f.c. mai pot beneficia de circumstanțele atenuante ale culoarului 1.

În primul rînd, este vorba de **indulgența** antrenorilor care se ocupă de pregătirea loturilor reprezentative. Nu punem la îndoială valoarea în general a acestor tehnicieni, capacitatea lor. Ei sînt aceiași care obțineau anul trecut, cu elevii lor, la Lucerna 5 medalii — **Victor Mociani** — antrenor coordonator, **Sergiu Zelinschi** și **Stelian Petrov** (cărora li s-a adăugat **Garoafa Cantemir**) — la feminin, **Dumitru Popa** și **Alexandru Aposteanu** — la masculin, dar deveniți prea îngăduitori în fața delăsărilor și abaterilor apărute în perioadele de pregătire. Într-un cuvînt, climatul existent în sînul loturilor reprezentative n-a mai fost propice obținerii unor rezultate pe măsura așteptărilor, posibilităților și tradițiilor. Disciplina a lăsat de dorit deseori, dereglînd serios procesul de pregătire. Au existat conflicte între sportivi, între antrenori și sportivi și chiar între antrenori, ultimul fiind soldat cu sancționarea lui Dumitru Popa și Alexandru Aposteanu prin neparticiparea lor la C. M.

Echipajul de 4 rame f.c. — Nicolae Simion, Ernest Gall, Cristian Georgescu și Constantin Nistoroiu — *medaliat cu bronz la Nottingham*

Dar nu numai antrenorii trebuie criticați, ci și lipsa de răspundere și conștiinciozitate a multor sportivi. Este bine cunoscută tendința îngrijorătoare de căpătuială a unui mare număr de canotoare, care — imediat după întoarcerea de la Lucerna — au găsit de cuviință să-și părăsească echipele și cluburile unde au învățat și de unde s-au lansat în arena internațională, solicitînd transferuri sub motivul că nu li se satisfac pretențiile (firește, exagerate) ! Nu mai puțin de 20 asemenea cazuri au necesitat transferuri cu carantină care — prin nepermiterea participării la o serie de competiții interne — au impietat asupra pregătirii. În fine, nu sînt puține cazurile de chiul la antrenamente, de neîndeplinire integrală a sarcinilor fixate de tehnicieni pentru fiecare echipaj în parte, ale căror repercusiuni au fost și sînt lesne de constatat.

O altă cauză care a influențat negativ bunul mers al preparativelor din ultima etapă a fost suita aproape interminabilă de ...selecții. În dorința de a prezenta la Nottingham cele mai bune elemente ale momentului, antrenorii loturilor reprezentative au făcut atîtea selecții și au introdus atîtea criterii de departajare (unul mai . . .original decît altul !) încît sportivii s-au plictisit pur și simplu.

Revenind la indulgență, vom spune că ea s-a manifestat și în alte direcții. Au existat echipaje care au plecat la Nottingham să cucerească medalii fără a fi dovedit măcar o dată în întregul sezon că au posibilitatea să facă acest lucru. În căutarea echipajelor de 4+1 vîsle și 4+1 rame (f) s-au făcut compromisuri, formule de moment, excluzîndu-se perioada de acomodare și de omogenizare.

Aminteam mai sus de posibilitățile echipajului masculin de 4 rame f.c. Puțini sînt însă cei care știu că acest echipaj a concurat — cu rezultate bune — aproape întregul sezon în formula **Zagoni, Agh, Georgescu, Nistoroiu.** O selecție de ultimă oră, care scoase cuplul **Simion—Gall** din cursa pentru titularizarea la 2 f.c., i-a adus pe aceștia în ambarcația de 4 f.c. Acum există, e drept, dovada palpabilă a medaliei de bronz, dar cine poate garanta că prima formulă — omogenă și dovedit valoroasă — nu ar fi adus argintul ? ! Nu spunem acum că **Simion și Gall** sînt mai puțin valoroși decît **Zagoni** și **Agh,** ci readucem în discuție problema sudării echipajelor, a omogenizării lor tehnice, tactice și, mai ales, sufletești.

Foștii vicecampioni ai lumii **Ilie Oanță** și **Dumitru Grumezescu,** sportivi cu largi disponibilități, n-au mai cîștigat o cursă internațională de aproape doi ani ! Bazîndu-se pe temperamentul lor de concurs, tehnicienii îi creditează în continuare — și nu greșesc —, dar le tolerează în același timp capriciile și delăsări în pregătire, supraveghindu-i insuficient ; or aceste lucruri costă scump, după cum s-a dovedit și la Nottingham.

În fine, „barca de aur" a lui **Tudor, Ceapura și Lovrenschi** a arătat că nu mai are capacitatea să țină piept noului val, extrem de puternic în proba de 2+1. Tudor și Ceapura, acești doi mari schifiști care ne-au adus multe satisfacții, au depășit cu 2 și, respectiv, 3 ani vîrsta apogeului în sportul de mare performanță — 30 de ani —, nemaiavînd vigoarea și vitalitatea de altădată.

Problema vîrstei constituie o problemă de actualitate și la alți componenți ai reprezentativelor, atît la fete cît și la băieți, dar din fericire nu prea mulți la număr. Partea neplăcută este că din eșalonul următor, adică cel al speranțelor, nu se ivesc decît sporadic elemente la nivelul marilor exigențe internaționale. Activitatea cu juniorii, deși în progres cantitativ, lasă mult de dorit la capitolul calității. În concursurile internaționale se obțin rezultate nesemnificative, iar la cîrma echipelor naționale n-au fost încă desemnați cei mai buni antrenori de la acest nivel. Pînă cînd Liceul de canotaj de la Orșova — în care se pun mari speranțe — va începe să dea roade nu se prea întrezăresc apariții de valoare, promițătoare, pentru loturile de seniori. Și mai e ceva — penuria de sportivi în probele de vîsle. Atît la fete, cît și la băieți se face simțită tot mai pregnant o inexplicabilă predilecție pentru probele de rame. Acest lucru a determinat la nivelul primelor reprezentative o veritabilă criză de elemente care ne-a dus la un anonimat aproape complet pe plan internațional în probele de vîsle.

VOLUM DE MUNCĂ DUBLAT, EXIGENȚĂ ȘI DISCIPLINĂ, CERINȚE ALE PERIOADEI URMĂTOARE

Comportarea nesatisfăcătoare de la Nottingham obligă federația de specialitate să adopte o serie de măsuri energice, imediate și precise. Dat fiind că timpul rămas pînă la Jocurile Olimpice este scurt, operativitatea cu care vor fi traduse în practică hotărîrile Biroului federal se cere a fi maximă. Totul, sau aproape totul, trebuie reașezat pe baze temeinice încă înainte de abordarea pregătirilor de iarnă. Se impune revederea componenței loturilor, excluderea elementelor fără perspectivă sau incapabile să facă față eforturilor antrenamentelor intense, disciplinei riguroase. Nimănui nu i se mai poate permite delăsare, eschivare de la muncă, atitudini de înfumurare. Toată lumea, pornind de la sportivi și pînă la conducerea federației, sau invers, trebuie să se angajeze plenar într-o muncă susținută. Concurența pe plan internațional a înregistrat o creștere impresionantă, creștere care — așa cum spuneam și mai înainte — se va amplifica în continuare pînă anul viitor. Se impune, deci, ca și sportivii noștri să meargă pe un drum ascendent, să înțeleagă limpede că activitatea de înaltă performanță pe care o desfășoară necesită renunțări, sacrificii și conștiinciozitate. Am văzut la Nottingham, printre reprezentanții noștri, multe chipuri uimite cînd canotori și echipaje complet necunoscute pînă nu demult urcau pe podiumul de premiere, cucerind medalii strălucitoare într-o manieră de mari vedete. Spuneam atunci și repetăm acum că aceste splendide performanțe nu sînt nici rodul șansei și nici al muncii de peste noapte, ci al unei seriozități permanente, al activității neîntrerupte desfășurată la cotele cele mai înalte ale exigenței. Schifistele și schifiștii români ar trebui, de altfel, să cunoască aceste lucruri pentru că le-au trăit și le-au înțeles în trecut, dar la care au renunțat — inexplicabil — acum. Medaliile se cuceresc în marile confruntări nu numai pe baza talentului și a renumelui, ci și a dublării acestora cu o imensă cantitate de muncă. Muncă, muncă, muncă... adică exact ceea ce a lipsit sportivilor noștri !

Cam aceasta ar fi situația actuală a canotajului nostru, o situație neconformă cu realizările de pînă în acest an și cu obiectivele propuse pentru Jocurile Olimpice de la Montreal. Concluziile pe marginea evoluției reprezentanților noștri la C.M. de la Nottingham urmează să fie definitivate peste cîteva zile și tot atunci vor fi revăzute planurile de pregătire, vor fi aprofundate cauzele care au dus la regresul înregistrat, vor fi stabilite liniile directoare pentru ultima perioadă de dinaintea J.O. Cunoscînd capacitatea și exigența tehnicienilor români, sîntem siguri că nici ei — la fel ca opinia publică — nu se pot declara satisfăcuți de rezultatele înregistrate la Nottingham.

Așteptăm, deci, o analiză obiectivă și exigentă, măsuri ferme și clare, acțiuni hotărîte pentru redresarea situației. Și avem aceste pretenții pentru că tradițiile și rezultatele canotajului românesc obligă la rezultate bune și foarte bune, la un progres continuu în arena internațională. Nu este un secret că sportul românesc își pune mari speranțe în canotaj pentru Olimpiadă, lucru care ar trebui să constituie pentru sportivi, antrenori și federație deopotrivă nu numai o sarcină de importanță majoră, ci și un imbold în muncă, un stimulent în eforturile de revenire pentru că acest sport are condițiile necesare de revenire în rîndul elitei mondiale.

Horia ALEXANDRESCU